

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Oľgy Trnkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna v právnej veci navrhovateľky **A., a. s.**, so sídlom v B., proti odporkyni **Z. F.**, bývajúcej v R., L., **o 87 947 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12 C 12/2001, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. novembra 2007 sp. zn. 5 Co 219/2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. novembra 2007 sp. zn. 5 Co 219/2006 **z a m i e t a .**

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 3. marca 2006 č. k. 12 C 12/2001 – 107 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke 87 947 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 23. 9. 1999 do zaplatenia a trovy konania 3 516 Sk v pravidelných mesačných splátkach po 1 000 Sk počnúc dňom 25. 4. 2006, vždy do 25-teho dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok. Dospel k záveru o opodstatnenosti nároku uplatneného navrhovateľkou voči odporkyni, na ktorú prešlo právo poisteného na náhradu škody (§ 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka) spôsobenej poistnou udalosťou - dopravnou nehodou z X., pri ktorej došlo k stretu

motorového vozidla značky Opel Vectra, evidenčné číslo B. X., poistníka P. s odporkyňou ako jazdkyňou na bicykli, do výšky poistného plnenia vyplateného poistníkovi (87 947 Sk). Vychádzal zo správy o nehode vydanéj Okresným dopravným inšpektorátom O. pod č. O., keď priestupkový spis pod touto značkou bol po uplynutí úložnej lehoty v roku 2004 skartovaný, z ktorej vyplýva, že nehodu, ku ktorej došlo X. o 16.50 hod., zapríčinila chodkyňa Z. F. (odporkyňa) porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1990 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách, čím naplnila skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a za čo jej bola uložená sankcia. Odporkyňa skutočnosť, že išlo o blokové konanie nepreukázala. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 450 Občianskeho zákonníka nezistil. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a trovách konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie odporkyne rozsudkom z 8. novembra 2007 sp. zn. 5 Co 219/2006 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh zamietol a odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že odporkyňa v priebehu konania popierala spáchanie priestupku a vydanie rozhodnutia o spáchaní priestupku, iba potvrdila zaplatenie sankcie 500 Sk v blokovom konaní. Navrhovateľka rozhodnutie o spáchaní priestupku ani žiadne iné rozhodnutie, na základe ktorého by preukázala, že za dopravnú nehodu je zodpovedná odporkyňa nepredložila. Podľa jeho názoru správa o nehode zo dňa X. predložená Okresným dopravným inšpektorátom O., z ktorej súd prvého stupňa vychádzal, nie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ktoré by preukazovalo zavinenie dopravnej nehody odporkyňou. Pri rešpektovaní prezumcie neviny dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti je na navrhovateľke, ktorá ho neuniesla. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Namietala nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, na ktorý nesprávne aplikoval znenie § 420 Občianskeho zákonníka, § 125 O. s. p. a 135 O. s. p. Vzhľadom na skutočnosť, že nebola účastníčkou priestupkového konania, nemohla mať k dispozícii originál rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní a priestupkový spis sa z dôvodu skartácie nepodarilo pripojiť. Podľa jej názoru však aj správa vyhotovená policajným orgánom ako nepriamy dôkaz má svoju výpovednú a dôkaznú silu,

na ktorý dôkaz odvolací súd neprihliadol. Ďalším podporným dôkazom bolo aj samotné ohlásenie poisťnej udalosti poisteným, kde sa uvádzajú skutočnosti zhodné so správou o dopravnej nehode. Ani na tento dôkaz odvolací súd v rozpore s § 125 a 135 O. s. p. neprihliadol. Vytýkala odvolaciemu súdu, že svojím postupom, keď jej po formálnom opakovaní vykonaných dôkazov neumožnil preukázať a dokázať ňou tvrdené skutočnosti a neprihliadol na dôkazný návrh spočívajúci vo výsluchu účastníčky dopravnej nehody, jej odňal možnosť konať pred súdom. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O. s. p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b) konanie je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tiež tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

V prejednávanej veci dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Namietala tiež odňatie jej možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd nevykonal ňou navrhnutý dôkaz (výsluch svedkyne – účastníčky dopravnej nehody) a nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov.

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery.

Krajský súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, pretože dospel k záveru, že nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti odporkyňou a tým jej zodpovednosť za škodu vzniknutú pri dopravnej nehode vo výške poistného plnenia vyplateného navrhovateľkou poistenému.

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa a to do výšky plnenia, ktoré poistiteľ poskytol.

Citované ustanovenie § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uplatňuje len vtedy, keď poistná udalosť bola spôsobená treťou osobou, ktorá za ňu zodpovedá podľa príslušných ustanovení o zodpovednosti za spôsobenie škody. Ide o prechod práva poisteného na náhradu škody voči škodcovi na poistiteľa. Nastáva priamo zo zákona (legálna cesia), ak sú splnené podmienky tohto prechodu. Predovšetkým musí ísť o spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy. Musí ísť o škodu, za ktorú zodpovedá tretia osoba a plnenie poistiteľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu. Napokon podmienkou prechodu práva je, že poistiteľ poskytol poistenému (osoba, ktorá má

právo na náhradu škody voči tretej osobe) poistné plnenie, pretože až týmto poskytnutím poistného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poistiteľa.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že došlo k spôsobeniu škody na motorovom vozidle poisteného pri dopravnej nehode (poistná udalosť) a že poistiteľ (navrhovateľka) vyplatil poistenému poistné plnenie vo výške 87 947 Sk (uplatnenej proti odporkyňi). Čo sa ale týka splnenia podmienky zodpovednosti za vzniknutú škodu na poistenom motorovom vozidle treťou osobou t. j. odporkyňou, dovolací súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že preukázaná nebola, pretože nebolo preukázané porušenie konkrétnej právnej povinnosti zo strany odporkyne, ako predpoklad jej zodpovednosti za škodu v súlade s § 420 Občianskeho zákonníka. Na navrhovateľke bolo dôkazné bremeno preukázať porušenie právnej povinnosti, ktoré neuniesla. Rozhodnutie o spáchaní priestupku predložené nebolo a správu o nehode za takéto rozhodnutie považovať nemožno, ako správne konštatoval dovolací súd. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že z obsahu spisu (č.l. 65) vyplýva, že priestupkový spis mal byť skartovaný v roku 2004, pričom návrh v predmetnej veci bol podaný 1. 6. 2000.

Z uvedeného vyplýva, že záver odvolacieho súdu o nepreukázaní zodpovednosti odporkyne za škodu vzniknutú poistenému pri dopravnej nehode a tým preukázaní splnenia jednej z podmienok prechodu práva v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol správny a dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. nebol daný. Preto dovolací súd dovolanie navrhovateľky ako nedôvodné zamietol (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ navrhovateľka namietala nevykonanie ňou navrhnutého dôkazu dovolací súd poukazuje na to, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom konania, nie je postupom ktorým súd odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. (R 37/1993). Dovolací súd poznamenáva, že zo zápisnice z pojednávania 3. 3. 2006 pred súdom prvého stupňa (č.l. spisu 104) vyplýva, že účastníci nenavrhlí vykonať ďalšie dôkazy a boli poučení podľa § 120 ods. 4 O. s. p.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyňi dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: